

Inwerkingtreding 'Veegwet II'

Tussentijds Bericht Vreemdelingencirculaire TBV 2003/34

Aan:

– de Korpschefs Politieregio's
– de Korpsbeheerders Politieregio's
– de Bevelhebber van de Koninklijke
Marechaussee

i.a.a.:

– de Procureurs-Generaal

Onderdeel: Stafdirectie
Uitvoeringsbeleid

Datum: 20 augustus 2003

Ons kenmerk: HKUIT03-4021(AUB)

Code: TBV 2003/34

Juridische achtergrond:

Vreemdelingenwet 2000

Geldigheidsduur: Een jaar vanaf 1 september 2003

Onderwerp: Inwerkingtreding 'Veegwet II'

Inleiding

Op 1 september 2003 treedt de wet tot 'Wijziging van de Vreemdelingenwet 2000, alsmede van enkele andere wetten teneinde enkele technische verbeteringen aan te brengen', hierna kortweg 'Veegwet II' genoemd, in werking. Dit heeft tot gevolg dat ook in de Vreemdelingencirculaire 2000 wijzigingen moeten worden doorgevoerd. Dit TBV voorziet hierin.

Dit TBV treedt in werking op de datum dat ook de Veegwet II in werking treedt. Per die datum komen de TBV's 2002/59 en 2003/26 ('ambtshalve toets in asielzaken') te vervallen.

Inhoud

Dit TBV behandelt de volgende onderwerpen:

- I Definitie machtiging tot voorlopig verblijf
- II Vrijheidsontneming
- III Ambtshalve toets
- IV Vertrektermijn na beschikking in aanmeldcentrum
- V Rechtsmiddelen asiel

I Definitie machtiging tot voorlopig verblijf

Algemeen

Met de Veegwet II is de definitie van de machtiging tot voorlopig verblijf (mvv) in artikel 1, onder h, Vreemdelingenwet 2000 gewijzigd. De wijziging bestaat uit twee delen. In de eerste plaats is in de definitie ingevoegd dat een mvv moet worden aangevraagd in het land van herkomst of bestendig verblijf. Artikel 16a Vreemdelingenwet (oud) bevatte eenzelfde bepaling. In de Vreemdelingenwet 2000 zijn geen bepalingen opgenomen met betrekking tot de aanvraag om verlening van een mvv en de behandeling daarvan. Daardoor kon lezing van de oude tekst van artikel 1, onder h, Vreemdelingenwet 2000 onbedoeld tot gevolg hebben dat de mvv ook in een ander land dan het land van herkomst of van bestendig verblijf (waaronder Nederland) aangevraagd zou kunnen worden. Omdat dat uiteraard nimmer de bedoeling is geweest, is in de definitie van de mvv een verwijzing ingevoegd naar de plaats van indiening van de aanvraag. De tweede wijziging stelt veilig dat, indien noch in het land van herkomst noch in het land van bestendig verblijf een Nederlandse diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging is gevestigd, de mvv ook kan worden aangevraagd en afgegeven in het dichtstbijzijnde land waar wel een vertegenwoordiging is gevestigd. Dichtstbijzijnd is een objectief gegeven (de afstand in kilometers). In veel gevallen zal het gaan om een land dat grenst aan het land van herkomst of bestendig verblijf. In dergelijke gevallen wordt de aanvraag om een verblijfsvergunning niet afgewezen wegens het ontbreken van een geldige (in het land van herkomst of bestendig verblijf aangevraagde en afgegeven) mvv.

Verder is artikel 72, tweede lid, Vreemdelingenwet 2000 redactioneel zodanig gewijzigd dat beter tot uitdrukking komt dat op de rechtsbescherming tegen beschikkingen

omtrent visa (en daarmee tot mvv's) naast afdeling 2 (specifieke bepalingen omtrent de rechtsmiddelen regulier) ook afdeling 1 (algemene bepalingen) van hoofdstuk 7 Vreemdelingenwet 2000 van toepassing is.

Tevens wordt in artikel 77, eerste lid, Vreemdelingenwet 2000 uitdrukkelijk opgenomen dat geen administratief beroep bij de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie openstaat tegen visum- en mvv-beschikkingen gegeven door of namens de Minister van Buitenlandse Zaken.

Wijziging van B1/1.1.1

In B1/1.1.1 komen de eerste twee alinea's te vervallen en worden vervangen door de volgende tekst:

'De machtiging tot voorlopig verblijf is in artikel 1, onder h, Vreemdelingenwet als volgt omschreven: het bij een Nederlandse diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging in het land van herkomst, het land van bestendig verblijf of, bij gebreke daarvan, het dichtstbijzijnde land waar wel een vertegenwoordiging is gevestigd, dan wel bij het Kabinet van de Gouverneur van de Nederlandse Antillen of het Kabinet van de Gouverneur van Aruba aldaar, door de vreemdeling in persoon aangevraagde en aldaar door die vertegenwoordiging of dat Kabinet na voorafgaande machtiging van Onze Minister van Buitenlandse Zaken afgegeven visum voor een verblijf van langer dan drie maanden.

Een vreemdeling die zich naar Nederland wil begeven voor een verblijf van langer dan drie maanden moet in beginsel in het bezit zijn van een geldig document voor grensoverschrijding voorzien van een geldige machtiging tot voorlopig verblijf, welke hij in persoon heeft aangevraagd bij de Nederlandse diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging in het land van zijn herkomst of het land van zijn bestendig verblijf en welke hem aldaar in persoon is versprekt door die vertegenwoordiging.

Een land van bestendig verblijf is een land waar de vreemdeling gerechtigd is om langer dan drie maanden te verblijven op grond van enige verblijfstitel. Indien in het land van herkomst of bestendig verblijf geen Nederlandse diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging aanwezig is, dient de machtiging tot voorlopig verblijf in persoon te worden aangevraagd bij de Nederlandse diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging in het dichtstbijzijnde land waar wel een vertegenwoordiging is gevestigd. Aldaar zal vervolgens de machtiging tot voorlopig verblijf in persoon aan de vreemdeling worden verstrekt.'

Wijziging van B1/5.3.1

In B1/5.3.1 wordt in de laatste zin na het woord 'afdeling' de volgende tekst toegevoegd:
'1 en'

II Vrijheidsontneming

Algemeen

In de Veegwet II is een wijziging van artikel 82, vierde lid, Vreemdelingenwet 2000 opgenomen in die zin, dat aan het beroep tegen de afwijzing van een asielaanvraag (die niet in het aanmeldcentrum is genomen) geen opschortende werking meer is verbonden als tegelijkertijd de maatregel ex artikel 6 Vreemdelingenwet 2000 is opgelegd. In de Vreemdelingen-circulaire 2000 dient een passage te worden opgenomen zodat duidelijk wordt dat de opschortende werking van het besluit door het asielberoep verloren gaat indien de vreemdeling zijn vrijheid wordt ontnomen op grond van artikel 6 of 59 Vreemdelingenwet 2000.

De wijzigingen in C4 zijn hieronder opgenomen onder het hoofd 'RECHTSMIDDELEN'.

Wijziging van A5/5.3.4.4

Na de eerste alinea van A5/5.3.4.4 wordt de volgende tekst toegevoegd: 'Indien de vreemdeling tijdens zijn inbewaringstelling een reguliere aanvraag of een asielaanvraag indient, komt aan de beslissing op de reguliere aanvraag ingevolge artikel 73, vierde lid, Vreemdelingenwet en aan de beslissing op de asielaanvraag ingevolge artikel 82, vierde lid, Vreemdelingenwet geen opschortende werking toe. Zie ook C4/17.3.1.'

III Ambtshalve toets

Algemeen

In de Veegwet II is bepaald dat tegen een ambtshalve besluit omtrent een reguliere verblijfsvergunning, dat wordt genomen naar aanleiding van een asielaanvraag het rechtsmiddel beroep komt open te staan in plaats van het rechtsmiddel bezwaar. Voorwaarde daarvoor is dat de vreemdeling in de gelegenheid is gesteld zijn zienswijze te geven over het voornemen om niet ambtshalve een verblijfsvergunning regulier te verlenen.

Met ingang van deze wetwijziging is de voornemenprocedure dus ook van toepassing op de ambtshalve toets.

In de overgangsbepaling van de Veegwet II is bepaald dat dit geldt voor alle ambtshalve besluiten die worden genomen vanaf de datum van inwerkingtreding van deze wet. Op besluiten die voor deze datum zijn genomen blijft het oude rechtsmidde-lenregime, dat wil zeggen bezwaar, open staan. In die gevallen blijft het gestelde in hoofdstuk C2/6a, zoals opgenomen in TBV 2002/59 en 2003/26, van toepassing.

Dit leidt voor wat betreft de eerste beslissing tot de volgende wijzigingen in de Vreemdelingen-circulaire 2000. De wijzigingen in C4 zijn hieronder opgenomen onder het hoofd 'Rechtsmiddelen'.

Wijziging van C1/2.3

In C1/2.3 van de Vreemdelingen-circulaire wordt de laatste volzin ('Het artikel 30 ... beschikking betrekking heeft') vervangen door de volgende passage:

'Artikel 30, eerste lid, onder b, Vreemdelingenwet is op grond van het tweede lid van artikel 30 Vreemdelingenwet echter niet van toepassing, indien naar aanleiding van een asielaanvraag ambtshalve een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd is verleend. Dit heeft betrekking op de verblijfsvergunning die is verleend onder de beperking verband houdend met het verblijf als vreemdeling die buiten zijn schuld niet uit Nederland kan vertrekken (zie C2/8), verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling (zie C2/7), het feit dat na drie jaren niet onherroepelijk is beslist op een asielaanvraag (zie C2/9), alsmede de beper-

king "Voortgezet verblijf". Het gaat hier uitdrukkelijk om de situatie waarin de verblijfsvergunning regulier is verleend naar aanleiding van de asielaanvraag in het kader van de nog lopende asielprocedure'

Wijziging van C2

Hoofdstuk C2/6a, zoals opgenomen in TBV 2002/59 en TBV 2003/26, komt te vervallen.

Wijziging van C2/7.1.1

In C2/7.1.1 wordt na het tweede tekstblok ('Het kan echter...artikel 3.5 Vreemdelingenbesluit') de volgende tekst ingevoegd:

'Het betreft hier een ambtshalve toets op grond van artikel 3.6 Vreemdelingenbesluit. Deze toets vindt plaats indien:

a) de vreemdeling verklaringen aflegt waaruit kan worden afgeleid dat hij meent te behoren tot de doelgroep van het in dit hoofdstuk beschreven beleid;

b) de Minister op grond van de casus oordeelt dat ambtshalve dient te worden getoetst of de vreemdeling in aanmerking komt voor een ambtshalve te verlenen vergunning op grond van het in dit hoofdstuk beschreven beleid.

ad a)

Indien de vreemdeling een opgave doet of verklaringen aflegt waaruit kan worden afgeleid dat hij meent te behoren tot de doelgroep van het beleid met betrekking tot een ambtshalve te verlenen verblijfsvergunning regulier, dan wordt in de beschikking expliciet getoetst aan het betreffende beleid. Dit kan betekenen dat de vreemdeling zich expliciet op het beleid beroept, maar het kan ook zijn dat hij slechts aangeeft alleenstaand en minderjarig te zijn.

Dit uitgangspunt geldt ook als op zeker moment blijkt dat de vreemdeling niet behoort tot de doelgroep van het beleid en het beleid dus niet van toepassing kan zijn.

Voorbeeld 1: indien een vreemdeling aangeeft dat hij in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning onder de beperking 'Verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling', terwijl uit leeftijdsonderzoek of uit optische waarneming is gebleken dat de

vreemdeling meerderjarig is, dan wordt expliciet ambtshalve getoetst.

Voorbeeld 2: indien de vreemdeling aangeeft alleenstaand en minderjarig te zijn, wordt expliciet getoetst, ook als de vreemdeling zich niet expliciet beroept op het beleid inzake alleenstaande minderjarige vreemdelingen en ook als later blijkt dat de opgave niet juist is.

ad b)

De Minister kan uit eigen beweging een ambtshalve toets uitvoeren indien de vreemdeling mogelijk behoort tot de doelgroep van een beleid zoals bedoeld in artikel 3.6

Vreemdelingenbesluit, maar dit zelf niet aangeeft in de verklaringen. Ambtshalve toetsing vindt in dit kader in ieder geval plaats indien een minderjarige vreemdeling wordt begeleid door een meerderjarige, niet zijnde de ouder of voogd, en het gaat om een begeleide minderjarige vreemdeling als bedoeld in C2/7.10.

Indien er geen sprake is van een situatie als genoemd onder a) of b) vindt geen toetsing plaats. Dan is er immers geen aanleiding om te vermoeden dat de vreemdeling behoort tot de doelgroep van een beleid als bedoeld in artikel 3.6 Vreemdelingenbesluit. Indien niet ambtshalve wordt getoetst, wordt hiervan geen mededeling gedaan in de beschikking.

Wijziging van C2/8.5

De tekst van C2/8.5, na het citaat uit artikel 3.6 Vreemdelingenbesluit 2000, komt als volgt te luiden:

‘5.1 Wanneer ambtshalve toetsen?’

Indien tijdens de asielpprocedure is gebleken dat de vreemdeling niet in aanmerking komt voor verlening van een verblijfsvergunning asielp, terwijl hij wel heeft aangetoond dat hij in aanmerking komt voor tijdelijk verblijf als staatloze, wordt, behoudens contra-indicaties, de verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd met de beperking ‘Verblijf als vreemdeling die buiten zijn schuld niet uit Nederland kan vertrekken’ ambtshalve verleend.

Het betreft hier een ambtshalve toets op grond van artikel 3.6 Vreemdelingenbesluit. Deze toets vindt plaats indien:

a) de vreemdeling verklaringen aflegt

waaruit kan worden afgeleid dat hij meent te behoren tot de doelgroep van het beleid van één van de gronden van artikel 3.6

Vreemdelingenbesluit;

b) de Minister op grond van de casus oordeelt dat ambtshalve dient te worden getoetst of de vreemdeling in aanmerking komt voor een ambtshalve te verlenen vergunning zoals bedoeld in artikel 3.6 Vreemdelingenbesluit.

ad a)

Indien de vreemdeling een opgave doet of verklaringen aflegt waaruit kan worden afgeleid dat hij meent te behoren tot de doelgroep van het beleid met betrekking tot een ambtshalve te verlenen verblijfsvergunning regulier, dan wordt in de beschikking expliciet getoetst aan het betreffende beleid. Dit kan betekenen dat de vreemdeling zich expliciet op het beleid beroept, maar het kan ook zijn dat hij slechts aangeeft staatloos te zijn.

Dit uitgangspunt geldt ook als op zeker moment blijkt dat de vreemdeling niet behoort tot de doelgroep van het beleid en het beleid dus niet van toepassing kan zijn.

Voorbeeld: indien de vreemdeling aangeeft in aanmerking te komen voor een verblijfsvergunning op grond van het feit dat hij als staatloze Nederland buiten zijn schuld niet kan verlaten, terwijl blijkt dat hij een nationaliteit heeft, wordt expliciet ambtshalve getoetst.

ad b)

De Minister kan uit eigen beweging een ambtshalve toets uitvoeren indien de vreemdeling mogelijk behoort tot de doelgroep van een beleid zoals bedoeld in artikel 3.6

Vreemdelingenbesluit, maar dit zelf niet aangeeft in de verklaringen.

Indien er geen sprake is van een situatie als genoemd onder a) of b) vindt geen toetsing plaats. Dan is er immers geen aanleiding om te vermoeden dat de vreemdeling behoort tot de doelgroep van een beleid als bedoeld in artikel 3.6

Vreemdelingenbesluit. Indien niet ambtshalve wordt getoetst, wordt hiervan geen mededeling gedaan in de beschikking.

5.2 Hoe ambtshalve toetsen

In beginsel wordt het ambtshalve besluit genomen in de beschikking waarin ook het besluit op de asielaanvraag is opgenomen. In die gevallen worden besluit en overwegingen ten aanzien van de ambtshalve toets steeds opgenomen ná het besluit en de overwegingen ten aanzien van de asielaanvraag. Dit hangt samen met de wettelijke toetsvolgorde: de ambtshalve toets komt pas aan de orde als de asielaanvraag is afgewezen.

De werkwijze daarbij is als volgt:

a) Het voornemen om wel of niet ambtshalve een verblijfsvergunning regulier te verlenen wordt kenbaar gemaakt in het voornemen waarin ook het voornemen om de asielaanvraag af te wijzen kenbaar wordt gemaakt;

b) Het ambtshalve besluit wordt expliciet in het dictum van de beschikking opgenomen als afzonderlijk besluit na het besluit op de asielaanvraag (onder 2: Besluit);

c) In de motivering van de beschikking wordt ook ten aanzien van het ambtshalve besluit ingegaan op de zienswijze van de vreemdeling naar aanleiding van het voornemen;

d) In de beschikking wordt aangegeven dat tegen beide besluiten beroep kan worden ingesteld.

Toelichting:

Tegen het ambtshalve genomen besluit staat het rechtsmiddel beroep open indien de vreemdeling in de voornemenprocedure in de gelegenheid is gesteld om zijn zienswijze te geven tegen het voornemen om niet ambtshalve een verblijfsvergunning regulier te verlenen. Dit voornemen dient derhalve expliciet kenbaar te zijn gemaakt.

In de gevallen waarin dit voornemen niet expliciet kenbaar is gemaakt, staat voor de vreemdeling het rechtsmiddel bezwaar open.’

Wijziging van C5/24.10

In C5/24.10 wordt, direct na de titel, de volgende tekst ingevoegd:

‘In beginsel wordt het ambtshalve besluit genomen in de beschikking waarin ook het besluit op de asielaanvraag is opgenomen. In die gevallen worden besluit en overwegingen ten aanzien van de ambtshalve toets steeds opgenomen ná het besluit en de overwegingen ten aanzien van de

asielaanvraag. Dit hangt samen met de wettelijke toetsvolgorde: de ambtshalve toets komt pas aan de orde als de asielaanvraag is afgewezen.

De werkwijze daarbij is als volgt:

- a) Het voornemen om wel of niet ambtshalve een verblijfsvergunning regulier te verlenen wordt kenbaar gemaakt in het voornemen waarin ook het voornemen om de asielaanvraag af te wijzen kenbaar wordt gemaakt;
- b) Het ambtshalve besluit wordt expliciet in het dictum van de beschikking opgenomen als afzonderlijk besluit na het besluit op de asielaanvraag (onder 2: Besluit);
- c) In de motivering van de beschikking wordt ook ten aanzien van het ambtshalve besluit ingegaan op de zienswijze van de vreemdeling naar aanleiding van het voornemen;
- d) In de beschikking wordt aangegeven dat tegen beide besluiten beroep kan worden ingesteld.

Toelichting:

Tegen het ambtshalve genomen besluit staat het rechtsmiddel beroep open indien de vreemdeling in de voornemenprocedure in de gelegenheid is gesteld om zijn zienswijze te geven tegen het voornemen om niet ambtshalve een verblijfsvergunning regulier te verlenen. Dit voornemen dient derhalve expliciet kenbaar te zijn gemaakt.

In de gevallen waarin dit voornemen niet expliciet kenbaar is gemaakt, staat voor de vreemdeling het rechtsmiddel bezwaar open.'

IV Vertrektermijn na beschikking in aanmeldcentrum

Algemeen

Middels de Veegwet II is nu in artikel 62, derde lid, Vreemdelingenwet 2000 vastgelegd dat een vreemdeling van wie de asielaanvraag, kort gezegd, in het aanmeldcentrum wordt afgewezen, Nederland onmiddellijk moet verlaten (de zogeheten 'nul-dagentermijn'). Hiermee is de beleidsregel van C3/12.2.10.2 gecodificeerd in de wet. C3/12.2.10.2 dient daarom gewijzigd te worden.

Wijziging van C3/12.2.10.2

In C3/12.2.10.2 komt het tweede tekstblok als volgt te luiden:

'Op grond van artikel 62, derde lid, onder c, Vreemdelingenwet, dient de vreemdeling Nederland onmiddellijk te verlaten. De vertrektermijn bedraagt derhalve nul dagen. Dit laat onverlet dat de vreemdeling op grond van artikel 59 Vreemdelingenwet in bewaring kan worden gesteld.'

V Rechtsmiddelen asiel

Algemeen

In de Veegwet II zijn enkele wijzigingen opgenomen met betrekking tot rechtsmiddelen, die hieronder in de Vreemdelingenwet 2000 worden doorgevoerd:

Ten eerste is opgenomen dat tegen het algemene besluit om een vertrek-moratorium in te stellen, beroep kan worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, ingevolge artikel 71, tweede lid, Vreemdelingenwet 2000. Deze mogelijkheid bestond al tegen de beslissing om een besluitmoratorium in te stellen.

Ten tweede is vastgelegd dat tegen een ambtshalve besluit omtrent een reguliere verblijfsvergunning, dat wordt genomen naar aanleiding van een asielaanvraag, het rechtsmiddel beroep komt open te staan in plaats van het rechtsmiddel bezwaar, mits de vreemdeling de gelegenheid heeft gekregen zijn zienswijze te geven over het voornemen om niet ambtshalve een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen.

Ten derde is vastgelegd dat indien de vreemdeling in bewaring is gesteld, de werking van het afwijzende besluit niet wordt opgeschort, op grond van artikel 6, dan wel artikel 59 Vreemdelingenwet 2000.

De consequenties hiervan voor de tekst van C4 zijn hieronder opgenomen.

Wijziging van C4/17.1

In C4/17.1 komt de enige volzin in het tweede tekstblok als volgt te luiden:

'Tegen een algemeen besluit om een besluitmoratorium op grond van artikel 43, Vreemdelingenwet, dan wel een vertrek-moratorium op grond van artikel 45, vierde lid, Vreemdelingenwet in te stellen (zie C1/6), kan op grond van artikel 8:1 Algemene wet bestuursrecht en artikel 71, tweede lid, Vreemdelingenwet bij

de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State beroep worden ingesteld.'

Wijziging van C4/17.2.1

De titel van C4/17.2.1 komt als volgt te luiden:

'2.1 Beroep tegen een besluit omtrent een verblijfsvergunning asiel en tegen een ambtshalve besluit omtrent een verblijfsvergunning regulier'

In de tekst van C4/17.2.1 wordt na het eerste tekstblok ('Beroep bij de ... beslistermijnen C3/10.9.') een nieuw tekstblok ingevoegd dat als volgt komt te luiden:

'Op grond van artikel 79, derde lid, Vreemdelingenwet zijn de bepalingen ten aanzien van het beroep tegen een besluit omtrent een verblijfsvergunning asiel (artikelen 79 tot en met 83 Vreemdelingenwet) ook van toepassing op het besluit om niet ambtshalve een verblijfsvergunning regulier te verlenen. Dit geldt echter alleen als de vreemdeling in de voornemenprocedure (C3/15) tevens in de gelegenheid is gesteld om zijn zienswijze te geven ten aanzien van het voornemen om de verblijfsvergunning regulier niet te verlenen. Artikel 79, derde lid, Vreemdelingenwet is voorts alleen van toepassing op beschikkingen die op of na 1 september 2003 zijn bekendgemaakt.

Indien de vreemdeling in de voornemenprocedure niet in de gelegenheid is gesteld om zijn zienswijze te geven op het ambtshalve te nemen besluit, dan wel indien de beschikking dateert van vóór 1 september 2003, staat het rechtsmiddel bezwaar open op grond van artikel 72 Vreemdelingenwet.'

Wijziging van C4/17.2.2

De titel van C4/17.2.2 komt als volgt te luiden:

'2.2 Beroep tegen een besluit om een besluitmoratorium of een vertrek-moratorium in te stellen'

De eerste volzin van de tekst van C4/17.2.2 ('Bij de Afdeling ... Vreemdelingenwet (zie C1/6.2)') komt als volgt te luiden:

'Bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State kan, op grond van artikel 8:1 Algemene wet

bestuursrecht en artikel 71, tweede lid, Vreemdelingenwet, in eerste en enige aanleg beroep worden ingesteld tegen een besluit om een besluitmoratorium op grond van artikel 43 Vreemdelingenwet in te stellen en tegen een besluit om een vertrekmoratorium op grond van artikel 45, vierde lid, Vreemdelingenwet in te stellen (zie C1/6).’

In de verdere tekst van C4/17.2.2 wordt de tekst ‘artikel 43 Vreemdelingenwet’ telkens vervangen door: ‘artikel 43 Vreemdelingenwet of artikel 45, vierde lid, Vreemdelingenwet’.

Wijziging van C4/17.3.1
C4/17.3.1 komt als volgt te luiden:

3.1 Gevallen waarin de werking van het besluit niet wordt opgeschort

Het instellen van beroep bij de rechtbank tegen een besluit omtrent een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 28 en 33 Vreemdelingenwet schort in het algemeen de werking van de bestreden beschikking op totdat op het beroep is beslist.

In de volgende gevallen wordt de werking van de beschikking niet opgeschort door het instellen van beroep:

- a. de aanvraag is binnen 48 uur afgewezen in een aanmeldcentrum;
- b. het besluit betreft de afwijzing van een herhaalde aanvraag;
- c. de aanvraag is afgewezen op grond van artikel 30, eerste lid, onder a, Vreemdelingenwet;

d. het beroepschrift is niet tijdig ingediend; het is daarbij niet relevant of de termijnoverschrijding verschoonbaar is;

e. indien de vreemdeling rechtens zijn vrijheid is of wordt ontnomen op grond van artikel 6 of 59 Vreemdelingenwet.

Ad c.
Het betreft hier afwijzingen op grond van de Overeenkomst van Dublin I en de Verordening (EG) nr. 343/2003, zie C1/2.2.

Ad e.
Indien de vreemdeling in bewaring is gesteld, wordt de werking van het afwijzende besluit niet opgeschort en mag de behandeling niet (meer) in Nederland worden afgewacht. Ook indien de vreemdeling ná het instellen van beroep in bewaring wordt gesteld op grond van artikel 59

Vreemdelingenwet 2000, vervalt de opschortende werking. Vanaf dat moment mag de vreemdeling de behandeling van het bezwaar- of beroepschrift niet meer in Nederland afwachten. Hetzelfde geldt voor de situatie dat aan betrokkene de maatregel van artikel 6 Vreemdelingenwet 2000 is opgelegd en beroep wordt ingesteld tegen de afwijzing van de asielaanvraag die al dan niet binnen de aanmeldcentrumprocedure is afgewezen.

In de hier genoemde gevallen a tot en met e kan een voorlopige voorziening worden aangevraagd om de werking van het besluit omtrent een ver-

blijfsvergunning op te schorten totdat uitspraak is gedaan op het ingediende beroep.

Het beroep tegen het instellen van een besluit- of vertrekmoratorium schort de werking van dit besluit evenmin op.’

Wijziging van C4/18.1

In C4/18.1 komt de eerste volzin van het derde tekstblok als volgt te luiden:

‘Hoger beroep staat niet open tegen een uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State op een beroep tegen een besluit op grond van artikel 43 Vreemdelingenwet of artikel 45, vierde lid, Vreemdelingenwet.’

Tot slot

Dit TBV treedt in werking op 1 september 2003.

Bovenstaande wijzigingen zullen zo spoedig mogelijk in een aanvulling op de Vreemdelingencirculaire 2000 worden verwerkt.

*De Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
namens de Minister,
het hoofd van de Immigratie- en Naturalisatiedienst,
P.W.A. Veld.*